

వేగంగా పాకిపోతున్న పోలికలు. ఒకరితో మరొకరు. ఆభరణాలు, చదువులు, చికిత్స కోసం చేరిన కార్పొరేట్ దవాఖానలు, చీరలు, ఇంకా.. ఇంకా! పుట్టగొడుగుల్లా పుట్టుకొచ్చిన రకరకాల పార్సీలకైన ఖర్చులు, అన్నిటా అన్ని కోణాల్లోంచి పోల్చుకోవడాలు. చనిపోయిన విదానాల్లో, చావు విందుల ఖర్చులు.. గొప్పగా కనిపించేందుకు, పుట్టుకతో వచ్చిన రంగును మరో రంగుతో కప్పేయడానికి చేసే ప్రయత్నాలు.. మానసిక ఆందోళనలు, చిరాకు, వ్యాకులత, విసుగు, మానసిక రుగ్గుత! మనుషులకు తెలియకుండానే వారి మనసుల్ని నిశ్శబ్దంగా డొల్లల్ని చేస్తూ.. మానసిక రోగుల జనాభాను పెంచుతున్న కాళ్ళన!

* * *

‘ఈ బతుకంతే! ఇంట్లోనే చాకిరీ, మూడేళ్ళయ్యింది. ఎక్కడికీ వెళ్లేదు. ఓ బెంగళూరు లేదు. ఓ సింగపూరు లేదు!’.. భర్త చెప్పల్లో ఈ మాటలు పడేట్టుగా, తెలివిగా తనలోతానే అనుకొన్నట్టుగా.. గట్టిగానే అన్నది మైథిలి. పొద్దున లేవగానే మొబైల్లో స్టేట్స్ లో కొన్ని ఫోటోలు చూసినప్పటినుంచి మనసు నిలకడలో లేదు.

దగ్గరివారు విహారయాత్రలో ఉన్నారు. ప్రదేశాల్ని చూసికొద్దీ.. ఫోటోల్ని వారు స్టేట్స్ లో పెడుతున్నారు. ఎక్కడలేని ఆనందం వాళ్ళ మొహాల్లోనే కేంద్రీకృతమైనట్టుగా.. పోజులుపెట్టి కనిపిస్తున్నారు. ఇతరుల్లో అలజడి రేపడానికి! బంగాళాఖాతంలో వాయుగుండమే! తీరం వైపు తరలివస్తుంది.. జీవితాల్ని తాకడానికి!

మార్నింగ్ టీ చేస్తుండే కానీ, మైథిలి ఆలోచనలు తన ‘చిన్నప్పటి’ స్నేహితురాళ్ళు, ‘దగ్గరి’ బంధువులు పొందుతున్న ‘సంతోషాల’ గురించే.. అవసరానికి మించి మరిగిన టీని కప్పుల్లో పోసింది. పుల్ గా నిండే కప్పులు.. ఆ రోజు సగానికి నిండాయి! భర్త లోకేశ్ కు పుల్ కప్పు కావాలి. వెంటనే మైథిలి తన దాంట్లోంచి పోసి కప్పును నింపింది. మైథిలి కప్పులో నాలుగు స్కూప్ టీ!

లోకేశ్ కు మైథిలి ప్రవర్తన కొత్తేమీ కాదు. కొన్నేళ్ళనుంచీ జీవితంలో ఆది అంతర్భాగమై పోయింది. అంతర్గతమైంది. నిశ్శబ్దవీణల సముద్రం లిస్టులో చేరిన కొత్త జీవనచక్రం, స్టేట్స్ లో పెట్టిన ఫోటోల్ని చూడటం.. ‘కించిత్’ నుంచి ‘చింతించే’ వరకూ బాధపడటం, లేని నవ్వుల్ని, సంతోషాల్ని తెచ్చుకొని పలకరించడం, తాను

పోటీగా ఫోటోలు పెట్టి ఇతరుల్లో మానసిక ఆందోళనలకు ప్రేరకాలు కావడం.. ముసురుకొస్తున్న ఈ విషవలయం నుంచి ఎలా బయటపడాలన్న ఆలోచనలు లోకేశ్ కు సతాయిస్తూనే ఉన్నాయి.

మైథిలి.. నాలుగు చెంచాల టీని నిండుకప్పును తాగినట్టుగా నటించి, లోకేశ్ పక్కనుంచి లేచి వెళ్లింది. లోకేశ్ టీని సిపి చేస్తుంటే.. గతంలో తామిద్దరూ చేసిన విహారయాత్రలు గుర్తుకొచ్చాయి. ప్రతి ప్రయాణంలో లోకేశ్ కు మైథిలి లోతుగా అర్థమయ్యింది. అప్పుడే తనకు తెలిసింది.. మైథిలిని స్టేట్స్ వైరస్ ఎలా పెనవేసుకున్నదో!

అల్పవీడనంతో ఇంట్లో వర్షాలు మొదలయ్యాయి. ఎప్పటినుంచో అనుకోంటున్న ఉదయపూర్వకు ప్రయాణం ఖరారు.

* * *

“ఎట్ లాస్ట్.. రాజస్థాన్ లో అడుగుపెట్టాలి! ఇన్నాళ్ళకు ఈ కోరిక నెరవేరింది!”..

హోటల్ గదిలో అడుగుపెడుతున్న.. లోకేశ్ కు చుట్టేసుకొని, కల నిజమైన ఉత్సాహంతో అన్నది మైథిలి.

లోకేశ్ మరింత గట్టిగా హత్తుకొని.. మైథిలిపై ముద్దుల జల్లుల్ని కురిపించాడు.

“వెడ్డింగ్ యానివర్సరీకి రాజస్థాన్ చలో! మాటి చ్చాను కదా.. ఏ మేడ్ ఇట్! ఎంజాయ్!”..

మైథిలికి ఇష్టమైన రాష్ట్రం. ఎప్పటినుంచో చూడాలన్న కోరిక నెరవేరుతున్నందుకు లోకేశ్ అమితానందంతో ఉన్నాడు. సంతోషంలోంచి ఇంకా తేరుకోకముందే.. మైథిలికి చటుక్కున గుర్తొచ్చింది.

“సెల్ఫీ స్ట్రీట్..” అంటూ ఓ ఫోటో తీసింది.

పరీక్షగా చూసి, బాగా రాలేదని.. లోకేశ్ కు మరింత దగ్గరగా హత్తుకొని సంతోషాన్నంతా పెదాలు, దంతాల ద్వారం కనిపించేలా మరికొన్ని సెల్ఫీలను తీసింది. హోటల్ లోకి ప్రవేశించే ముందే.. ఆ బిల్డింగ్ ఫోటోను తీసింది. కొన్ని ఫోటోలను సెల్ఫీ చేసి స్టేట్స్ లో పెట్టింది. సంతోషంతో విజిల్ వేసుకొంటూ హోటల్ గదిని పరిశీలించడం మొదలుపెట్టింది. హైపర్ సంతోషంతో కనిపిస్తున్న మైథిలిని గమనిస్తూనే ఉన్నాడు లోకేశ్.

తనలో తాను నవ్వుకున్నాడు. వారంరోజులు నవ్వుకుంటూనే సరదాగా గడుపుతానని రెట్టింపు సంతోషంతో ఉన్నాడు!

* * *

గంటలో.. లోకేశ్ కు మొదటి కాల్, ఫ్యామిలీ ఫ్రెండ్ భాను నుంచి వచ్చింది.

“ఏరా? మీరు రాజస్థాన్ వెళ్తున్నారని చెప్పనేలేదు. ఇప్పుడే మైథిలి స్టేట్స్ లో పెట్టిన ఫోటో చూసి, రాధిక చూపించింది నాకు. మేమూ వచ్చేవాళ్ళం. కంపెనీ ఉంటే రెండు కుటుంబాలకూ ఎంతో సరదాగా ఉండేది కదా!”..

“అనుకోకుండా జరిగిపోయిందిరా! నేనూ అనుకొన్నాను, మీరుంటే ఈ ట్రిపు మరింత సంతోషంగా గడిపేవాళ్ళం కదా అని?”..

వాళ్ళ సంభాషణ వింటున్న మైథిలి.. పళ్లు కొరుకుతూ లోకేశ్ వైపు కోపంగా చూసింది.

ఇటు తెలుగురాష్ట్రంలో ఉన్న రాధిక కూడా.. తన భర్త భానుయే ఫోన్ చేసి లోకేశ్ తో మాట్లాడుతున్నందుకు..

‘నీ పని పడతాను!’ అని అర్థం వచ్చే మాటలతో, చేష్టలతో తన పని కానిస్తున్నది.

రాధిక మొహం క్రమేణా కాళికాదేవి రూపంలోకి మారుతున్నట్టుగా భానుకి అనిపించింది. అంతే! ఒక్క సారిగా అతని మాటలు తడబడి.. లయ తప్పాయి.

‘నమస్తే తెలంగాణ, ముల్కనూరు ప్రజాగ్రంథాలయం’ సంయుక్తంగా నిర్వహించిన ‘కథల పోటీ-2022’లో విశిష్ట బహుమతి పొందిన కథ.